

वा० रा०

॥ १६९ ॥

॥ ७४ ॥ अवगाढैः गाढमग्नैः प्रहृष्टौ प्रहृष्टदृष्टौ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ समरपरिश्रमं युद्धजश्रमं ॥ ७८ ॥ इ० वा० यु० एकोननवतितमः सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥
युध्यमानाविति ॥ प्रभिन्नौ मत्तौ मातंगाविव युद्धायप्रसक्तावतएवयुध्यमानौदृष्ट्वा ॥ १ ॥ ततः परं युद्धार्थगतयोरन्यतरवधांतं युद्धं द्रष्टुकामः सन् ॥ शूरो रावणभ्राता युयुत्स
लक्ष्मणो रावणियुद्धे रावणिश्चापिलक्ष्मणं ॥ अन्योन्यं तावभिघ्नंतौ नश्रमं प्रतिपद्यतां ॥ ७४ ॥ बाणजालैः शरीरस्थैरवगाढैस्तरस्विनौ ॥
शुश्रुभाते महावीर्यौ प्रहृष्टाविव पर्वतौ ॥ ७५ ॥ ततोरुधिरसिक्तानि संवृतानि शरैर्भृशं ॥ बभ्राजुः सर्वगात्राणि ज्वलंत इव पावकाः ॥ ७६ ॥
तयोरथ महान्कालो व्यतीयाद्युध्यमानयोः ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यं श्रमं चाप्यभिजग्मतुः ॥ ७७ ॥ अथ समरपरिश्रमं निहतुं समरमुखेष्वजि
तस्य लक्ष्मणस्य ॥ प्रियहितमुपपादयन् महात्मा समरमुपेत्य विभीषणो वतस्थे ॥ ७८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामा० वा० यु० एकोननवतितमः
सर्गः ॥ ८९ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ युध्यमानौ ततो दृष्ट्वा प्रसक्तौ न रराक्षसौ ॥ प्रभिन्नाविव मातंगौ परस्परजयैषिणौ ॥ १ ॥
तयोर्युद्धं द्रष्टुकामो वरचापधरो बली ॥ शूरः सरावणभ्राता तस्थौ संग्राममूर्धनि ॥ २ ॥ ततो विस्फारयामास महद्दनुर्वस्थितः ॥ उत्सस
र्ज च तीक्ष्णाग्रा न्नाक्षसेषु महाशरान् ॥ ३ ॥ तेशराः शिखिसंस्पर्शानि पतंतः समाहिताः ॥ राक्षसान्दारयामासुर्वज्रा इव महागिरीन् ॥ ४ ॥
विभीषणस्यानुचरास्तेपिशूलासिपट्टिशैः ॥ चिच्छिदुः समरे वीरान्नाक्षसा न्नाक्षसोत्तमाः ॥ ५ ॥ राक्षसैस्तैः परिवृतः स तदा तु विभीषणः
बभौ मध्ये प्रवृष्टानां कलभानां मिव द्विपः ॥ ६ ॥ ततः संचोदमानो वै हरीन् राक्षसो वधप्रियान् ॥ उवाच वचनं काले कालज्ञो राक्षसां वरः ॥ ७ ॥
एकोयं राक्षसेन्द्रस्य परायणमवस्थितः ॥ एतच्छेषं बलं तस्य किं तिष्ठत हरीश्वराः ॥ ८ ॥

यासंग्रामधूर्मनितस्थौ ॥ २ ॥ अतएव ततो
विस्फारयामासेति ॥ अवस्थितो भूमाविति शेषः ॥ ३ ॥ वज्राः वज्रपाताः ॥ ४ ॥ ५ ॥ राक्षसैस्तैः सचिवरूपैः ॥ ६ ॥ संचोदमानः संचोदयमानः ॥ ७ ॥ परायणं पराग
तिः उत्तमो योद्धेतियावत् ॥ तस्य रावणस्य बलं सेना एतच्छेषं दृश्यमानबलमात्रावशेषं तत्किं तिष्ठत तद्धननानुद्यमेनेति शेषः ॥ ८ ॥

यु० का०

॥ १६९ ॥